

Derhos vil jeg sige, at det, der mangler Statsbanedriften, og det, der aldrig er bleven krævet af den, er konstante Principer. Det, der derimod altid er bleven krævet — og det var det ærede Medlem heller ikke blind for — det er, at man kommer til at kjøre saaledes, at det passer for hver Station i Landet, og det skal ikke alene passe med Jernbanebefordringen, men man kræver jo ogsaa, at det skal passe med hele Postbefordringen saaledes, at det passer paa alle Steder for alle Personer, uden Hensyn til, om det passer med Jernbanens Ordning iøvrigt, og saa vil man tillige kjøre hurtigt og billigt. Der er derfor ikke saa lidt at ordne. Forøvrigt er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6. Valgkreds, at man kan og skal tage finansielle Hensyn. Naar man udelukkende vil styde Befolkningens Interesse frem og siger, at man skal have billigere Transport baade for Personer og Brændstoffer, saa har det ærede Medlem ogsaa Ret i, at der er en anden Ting, der ogsaa kan stydes frem, og det er, at en saadan Jernbanedrift vel kommer nogle af Landets Underaatter og Beboere til Gode, men ikke Alle. Derfor er det naturligt, at hvis man enes om, at man vil søge at komme ad denne Vej og sige: Lad os offre Noget paa den Ting, men lad os ikke offre Alt, saa har jeg ikke Noget mod det Princip. Jeg siger imidlertid kun ganske i Almindelighed, at det kan ikke nytte, at man kommer til mig og siger: vær saa god at forvalte Jernbanerne saaledes, at de give 2 eller 3 pCt. Hvis man ikke vil gaa med til at vejlede og tage Medansvar, saa kommer man til at sige noget Mere; om man kan sige noget Mere, er et helt andet Spørgsmaal, det skal jeg ikke fordybe mig i. Det ærede Medlem ønskede en Række Oplysninger. Jeg antager ikke, det ærede Medlem ønskede dem frit; nogle af dem var jeg jo nok i Stand til at give, men jeg tænker, det snarere vil være det kommende Udvalg, der skal spørge om, hvorledes enhver Strækning betaler sig, om hvor Meget et Tog koster mere eller mindre paa de forskjellige Strækninger, om Forskjellen paa Beføstning paa mellem Gods- og Persontog og Sletog, og om man har nogen Tarif, efter hvilken Gods forsendes med Tab. Det Sidste, maa jeg tilstaa, er for mig et underligt Spørgsmaal. Man kan dog vist ganske dristigt gaa ud fra paa Forhaand, at Jernbanen ikke har lavet sig en Tarif, efter hvilken det so ipso følger, at den kjører med Tab. Nu maa jeg sige til det ærede Medlem, at dette Spørgsmaal jo i høj Grad maa begrænses til kun at angaa Vognladningstaxterne, saa vidt jeg kan se; ellers at besvare Spørgsmaalet, om Styfgods- og Passagerforsendelse kan give

Fordel eller Tab, er ganske umuligt. Det kommer nemlig an paa, hvordan Vognbenyttelsen bliver i det enkelte Tilfælde. Der kan altsaa kun være Tale om Vognladningstaxterne, og saa tror jeg ikke, man behøver at besvare Spørgsmaalet. Der kan være Noget, der levne lidt Fortjeneste nok, men at Taxterne maa være ansatte saaledes, at de ikke give Tab, det følger omtrent af sig selv. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) var ogsaa inde paa at behandle Sagen, men jeg har ingen Grund til at udtale mig videre overfor det ærede Medlem, som jo i Hovedsagen var enig i, at denne Sag fortjente og burde fremmes paa Grund af dens Indhold. Det ærede Medlem fremhævede ganske rigtig, at man fra Rigsdagens Side aldrig havde bestilt Andet end stille Fordringer og saa mente det ærede Medlem, at den Ensartethed, der var tilveiebragt, var af en for theoretisk Veffassenhed, og at den ikke kunde gjøre Fyldest. Jeg siger: Lad os dog prøve det en lille Smule endnu, saa kan det ærede Medlem maaske faae at se, at der foreligger en god og fornuftig Ordning ogsaa af Driftsforholdene. Imidlertid skal jeg gjerne erkjende efter den Maade, det blev sagt paa af det ærede Medlem, at der selvfølgelig ikke er nogen Administration, der er feilfri. Det er Noget, jeg aldrig kunde finde paa at hævde, og det kan gjerne være, man kan finde nogle Feil. Men naar man fremlægger et Forslag som dette, er det jo heller ikke i den Tanke eller i den Forventning — jeg skulde for Resten ikke have Noget imod det — at det skulde springe ud som Lov, ganske som det foreligger her. Det forelægges som et Forhandlingsgrundlag, og Folkethinget pleier egentlig ikke at være saa grumme bange for at stille Endringer, naar det mener, at et saadant Forslag ikke kan passere uden saadanne. Jeg er snarere bange for, at der maaske skal komme for mange Endringer end for saa. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbat) var væsentlig ind paa Pensjonsforholdet, og forstad jeg det ærede Medlem ret, var han i og for sig enig i at gaa den Vej, her er gaaet, nemlig Selvpensionering med Tilskud. Det ærede Medlem vil vistnok ikke have overset, at der i alt Fald er Klasser, hvor man ikke en Gang forlanger noget Tilskud. En Ting tog det ærede Medlem feil i, nemlig at der nu skulde kræves 10 pCt., eller har været det i den senere Tid i Sylland-Fyn. Det har ikke været Tilfældet i længere Tid. Hvis det ærede Medlem nu vil have Stemningen at vide overfor den Position, kan han efterse Udtalelserne af det ærede Medlem for